

I. Bakalářská práce

Anna Kubátová: Karel Stádník. Život, dílo a příklady tvorby pro sakrální prostory

Vedoucí práce: Marie Rakušanová

Posudek vedoucího práce:

Záměr Anny Kubátové, věnovat se ve své bakalářské práci životu a dílu Karla Stádníka byl velmi chvályhodný, neboť tvorba tohoto umělce by si důkladné monografické zpracování skutečně zasloužila. Téma se navíc během prvních konzultací jevílo právě pro Annu Kubátovou velmi vhodné, neboť byla připravená jej s velkým nasazením zpracovat, využít všech příležitostí, shromáždit nepřilíš obsáhlou literaturu i další prameny k osobnosti Karla Stádníka a osobně se setkat se stále žijícím umělce. K těmto setkáním nakonec skutečně došlo. Zbývající přísliby však bohužel byly nakonec naplněny pouze částečně...

Práce, která byla odevzdána až jako celek a bohužel pouhé tři dny před závěrečným termínem, vykazuje nepříznivé důsledky zapůsobení časové tísně, ve které se její autorka při přípravě ocitla. Za největší opomenutí (které jsem studentce zdůraznila již při odevzdání) považují, že nevyužila možnosti konzultovat s panem profesorem Janem Roytem, odborníkem, který má ke zvolenému mnoho co říct, a který byl velkoryse ochoten být studentce nejen oponentem, ale i konzultantem.

Literatury o Karlu Stádníkovi skutečně mnoho není, přesto však mohlo být úvodní nastínění Stádníkova života a tvorby bohatší, pokud by autorka pracovala nejen se Stádníkovými články, týkajícími se jeho restaurátorských prací, ale také například s texty, věnovanými jeho názorům na víru a jeho životním postojům obecně (viz např. STÁDNÍK, Karel, *Evangelium je také život*, *Katolický týdeník* 11, 2000, č. 9, s. 6). Výmluvné by bylo také uvedení některých Stádníkových aktivit, zasahujících do jiných oblastí, než do výtvarného umění nebo pronikání jeho díla do jiných uměleckých forem (např. reflexe Stádníkova díla ve fotografii Ladislava Neuberta, Karla Kestnera a v poezii Bohumila Pavloka, Aloise Volkmana a konečně v myšlenkách kardinála Miloslava Vlka – PAVLOK, Bohumil, *Křížová cesta*, Opava 1997 – VOLKMAN, Alois, *Via crucis – Via lucis – Via facti = Cesta kříže – Cesta světla – Cesta činu*, Praha 2005 – HÁJEK, Vít (režie), *Křížová cesta akad. Sochaře Karla Stádníka s textem kardinála Miloslava Vlka*, Kostelní Vydří 1996 - videokazeta).

Pasáže, věnované vlastním uměleckým realizacím Karla Stádníka a to at' už všeobecně (s. 9-17), nebo konkrétním dvěma příkladům, zvoleným autorkou pro jejich význam (Oltární

stůl a ambon v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze, Ikonostas v řeckokatolické katedrále sv. Klimenta) považují za zdařilé, nejen pro jejich přehledné členění a systematičnost, se kterou Anna Kubátová ke Stádníkovu dílu přistupuje, ale také proto, že prokázala myslím jeho dobrou znalost a také schopnost je umělecko-historicky interpretovat, zasadit je do souvislostí Stádníkova školení a následného uměleckého vývoje, kterému ovšem mohla být věnována pozornost rovnoměrněji. Tyto části ale přesto ukazují, jak kvalitní mohla být práce jako celek, pokud by byla důkladněji zpracováno všeobecné uvedení do problematiky výtvarného umění v sakrálním prostoru po druhém Vatikánském koncilu (bylo by vhodné zpřesnění údajů, označených jasnými odkazy) a do typologie ikonostasu. Zařazení těchto pasáží bylo vzhledem k přístupu Anny Kubátové ke Stádníkovu dílu velmi vhodné, jejich funkčnost ve struktuře celé práce by byla ale větší, pokud by byly zpracovány důkladněji. Právě tyto aspekty práce měla Kubátová pečlivě konzultovat s profesorem Roytem.

Ačkoliv je bibliografie Annou Kubátovou pojata výběrově, měly by v ní být některé položky, které nelze považovat za marginální. Kromě publikace, která vyšla v roce 1982 v Ústředním církevním nakladatelství ke Stádníkově křížové cestě s úvodním slovem Františka Tomáška a komentářem Jana Lebedy bych zmínila především článek profesora Royta, oponenta práce Anny Kubátové (!), který vyšel v roce 2005 v *Katolickém týdeníku* (ROYT Jan, Osm Křížků Karla Stádníka, *Katolický týdeník* 15, 2005, č. 39, s. 3). Opomenutí tohoto pramene je skutečně trapným omylem, kterému se šlo bohužel velmi snadno vyhnout.

Přes vyjmenované výtky, kterých není málo, bych ale znovu chtěla připomenout pozitiva práce (systematický přístup k problému, přehledné členění práce, proniknutí do problematiky Stádníkova díla) díky kterým je práci možné doporučit k obhájení.

V Praze dne 4. 8. 2006

Mgr. Marie Rakušanová

